NATO, OUG 31/2002 şi criminalii Grofi Wass de Ţaga

Dr. Mircea Dogaru

Moto: „Părinţii au mâncat aguridă şi copiilor li s-au străvezit dinţii?” (Iezechiel, 18,2.)

În fiecare an, în perioada 20-23 septembrie ar trebui să ţinem măcar un moment de reculegere, în amintirea victimelor (români şi evrei) genocidului comis în 1940, în comunele Sucutard şi Mureşenii de Câmpie, plasa Chiochiş, fostul judeţ Someş (azi Cluj) de criminalii „conţi” de Ţaga, Adalbert sau Albert şi Endre Vass, cu ajutorul a două subunităţi de honvezi din Regimentul 19 Nyiregyhaza.

Contextul favorizant

Evenimentele s-au petrecut la trei săptămâni după ce Hitler, îngrozit de perspectiva ratificării pactului secret Bethlen-Molotov, care aducea, prin desfiinţarea României de către Ungaria fascistă şi Rusia Sovietică, pe ruşi în Europa centrală, impusese aşa-zisul arbitraj de la Viena (30 august 1940), în fapt diktatul menit să-i menţină şi pe români şi pe unguri de partea Axei. 43 492 km^2 de pământ românesc, şi 2,6 milioane de locuitori (50,2 % români, 37,1% unguri, secui şi maghiarizaţi, 12,7% evrei, germani, ţigani şi alţii) au fost jertfiţi visului Ungariei milenare!

În noaptea de 4/5 septembrie 1940, trupele ungare şi autorităţile de ocupaţie au şi trecut frontiera, pentru cetăţenii români de altă etnie sau religie decât ungurii, secuii şi saşii, începând epoca holocaustului şi genocidului. Crăpând fragila pojghiţă de civilizaţie catolică, a ţâşnit din străfunduri, revărsându-se ca o lavă, cruzimea asiată, atrocităţile demne de timpurile şi trupele lui Attila sau Gingiz-han, obligându-l pe Nicolae Iorga să atragă atenţia opiniei publice mondiale, prin articolul „Resultatul”, din 24 septembrie că „*Ce s-a petrecut acolo la luarea în stăpânire de armata şi administraţia ungară, sub ochii ei şi fără nici o încercare de a o opri, ba chiar cu binevoitorul ei concurs întrece orice închipuire şi se poate pune alături de cele mai groaznice scene din vremea năvălirii barbare când, cel puţin, setea de a omorâ nu era unită cu un sadism care aparţine vremurilor noastre. Spânzurări cu capul în jos, răstigniri, baterea cuielor în cap, presărarea cu var nestins a rănilor, acestea au fost după câte ştim până acum – şi martiriul se desluşeşte tot mai mult – semnele civilizaţiei poporului care s-a dezonorat prin asemenea acte”*. Tot Nicolae Iorga sugera, în spiritul înaintaşilor noştri, primii creştini căzuţi victime persecuţiilor imperiale, de la Nero la Diocleţian, atitudinea pe care românii vor trebui să o adopte faţă de criminali: *„Statul român va face ce crede! Din partea noastră, n-avem*

decât un sfat. A nu se clinti un fir de păr din capul unui cetăţean maghiar al României. E cea mai teribilă pedeapsă dată chinuitorilor şi asasinilor!" Şi, ignorând faptul că respectivele bestii umane ar fi trebuit să posede măcar un dram de civilizaţie reală şi de conştiinţă, ca să se simtă astfel pedepsite, am urmat acest sfat orbeşte, dincolo de limitele legii şi ale bunului simţ care ne avertizau că „Dacă-i dai nas lui Ivan/ El se suie pe divan" şi „Pe cine nu laşi să moară, nu te lasă să trăieşti"!

Era genocidului

Cum de a fost posibil ca acele cumplite atrocităţi să aibă loc, au explicat cu obiectivitate, în spirit european, la vremea respectivă, câţiva istorici şi publicişti unguri obiectivi. Astfel, descriind atitudinea armatei ungare de ocupaţie, Kelemen Sandor şi Szencsi Laszlo, notau în lucrările „Situaţia din Ardeal" şi, respectiv, „Chestiunea ungaro-română", publicate la Budapesta, la un an de la terminarea războiului: *„Comandanţii militari au fost în cea mai mare parte de orientare fascistă, şovină, ofiţeri cu o slabă capacitate…Cea mai importantă muncă a comandanţilor militari a constat în acţiuni „de curăţire" (etnică)"*. La rândul ei *„Soldăţimea, pătrunsă până în măduva oaselor de teoriile fasciste, odată ajunsă în nordul Transilavniei a săvârşit atrocităţi odioase faţă de locuitorii neapăraţi ai satelor româneşti"*. Alte mărturii vizând atitudinea alogenilor fascizaţi au fost trimise de martorii oculari Ministerului Român de Externe care le-a utilizat la tratativele de pace şi se regăsesc în volumul 108 al fondului „Conferinţa de pace de la Paris", din arhivele acestuia:

„Soldaţi, jandarmi şi bande înarmate de „patrioţi" civili cutreierau satele româneşti, devastând locuinţele şi schingiuind populaţia românească paşnică şi fără apărare. Unora li s-au zdrobit oasele cu ciomegele, alţii au fost împunşi cu baionetele, altora li s-au scos ochii, li s-au tăiat urechile, unei fetiţe de 4 ani din Şuncuiş (jud. Bihor) i-au turnat petrol în cap şi i-au dat foc, altora le-au sfărâmat dinţii, li se smulgea părul cu carne (cazul femeii Maria Dobra din Cluj), li se tăiau buzele (Suciu Tănase din Cluj), alţii au fost siliţi să bea sângele ce le curgea din răni, două fete, una de 18 şi alta de 14 ani din comuna Mihai Bravu (jud. Bihor) au fost schingiuite bestial fiindcă nu au lăsat să fie violate, unora li se punea sodă caustică pe piele, peste care se turna apoi apă caldă (cazul lui Cocoi Florca din Voiniceni jud. Someş) lui Dumitru Matei din Oradea i-au scos ochii cu baioneta…" şi aşa mai departe. Cât despre grofi, aceştia au fost cei mai sadici, edificator fiind îndemnul lansat de baronul Aczel Ede, şeful circumscripţiei regionale X Cluj a organizaţiei tiraliorilor într-o cuvântare rostită la Şimleul Silvaniei şi păstrată în arhiva MAE, fond Transilvania, 1940-1944, volumul 362, filele 39-44, din care spicuim: *„Pe aceşti valahi opincari trebuie să-i extirpăm, să-i ucidem ca pe duşmanii noştri… Preoţii predică poporului*

iertarea dar aceasta este numai o momeală fiindcă D-zeu nu ajută decât forţa brută şi această forţă brută noi cu toţii trebuie să o întrebuinţăm pentru a ucide şi extermina pe aceşti valahi…Vom organiza o noapte a Sfântului Bartolomeu… şi vom ucide şi copiii în pântecele mamelor lor!" Ceea ce s-a şi întâmplat la Mureşenii de Câmpie, din ordinul lui Albert Vass!

Explicaţia urii demente a grofilor a dat-o scriitorul ungur Benami Sandor în lucrarea memorialistică „Am trăit în secolul XX", publicată tot la Budapesta, în 1966, invocând tocmai cazul criminalului conte Albert Vass care „purta o ură neîntreruptă românilor care primiseră de la statul român, prin reforma agrară, o bună parte din moşia sa". Explicaţia este însă simplistă deoarece, prin reforma lui Ferdinand, au fost împroprietărite în Ardeal, pe lângă 227.953 familii de ţărani români şi 82.630 de familii de ţăranii unguri şi secui. Dincolo de furia cauzată de pierderea, prin despăgubirea pământurilor furate tot de la români, de altfel, se întrezărea, cel puţin în cazul contelui Albert Vass, ura viscerală a călăreţului pustiei împotriva victimelor care încercau să-i opună rezistenţă. Adept al teroarei, individul se considera şaman şi predica în lucrarea sa „Hagyatec" – „Moştenirea" – pentru abandonarea de către unguri – un popor de sinteză eurasiatică, a tradiţiilor europene creştine şi întoarcerea la moştenirea maghiară asiatică, ancestrală. O moştenire preluată de la şi transmisă mai departe în cadrul confreriei secrete a aşa-zişilor „Şamani de Covasna", al căror loc sacru era biserica din Inliceni şi, din rândul cărora Igaz Karuj şi Bakk Balasz i-ar fi servit contelui-şaman drept modele.

În zone de acţiune, situată la 5-7 km de noua graniţă cu România, primele unităţi de honvezi au ajuns, după „euroregionalizarea" Ardealului şi crearea „euroregiunii" Ungaria Mare, ca să fim pe înţelesul domnilor Sabin Gherman şi Kurt Treptow, pe data de 8 septembrie la Sucutard, sub comanda stegarului Pakucs şi la Mureşenii de Câmpie sub comanda lt. Csordas Gergely, Vass Albert aşteptându-i cu listele pregătite.

Teroare la Sucutard

După 11 zile de acalmie, 11 ţărani din Sucutard, din familiile Bota, Mărginean, Mureşan, şi Gorgan au fost arestaţi. Duşi în arestul provizoriu, de la şcoală, vor reuşi, deşi bătuţi bestial, să evadeze, în timp ce honvezii năvăleau prin surprindere, în noaptea de 19/20 septembrie, la ora 1:30 în casa familiei Ibuzan. Toţi membrii acesteia au fost torturaţi, tânărul de 18 ani Sever Ibuzan decedând.

A doua zi au fost arestaţi şi torturaţi fostul primar Petre Mărginean, fiica sa adoptivă Mariana Mureşan şi comerciantul evreu Rosenberg Iacob. Eliberaţi la intervenţiile făcute de prietenul acestuia din urmă, comerciantul Geza Ordentlich, au fost înlocuiţi în arest de ţăranul Ioan Câţ, „vinovat" de a-l fi reclamat în 1938 pe conte pentru vătămări

corporale, Iosif Moldovan, „vinovat” de a se fi căsătorit cu o unguroaică, Zsuzana Kiss, şi cumnatele lui Rosenberg, Estera şi Rozalia Mihaly, „vinovate” de a fi evreice, duse la castel spre a fi torturate şi batjocorâte de însuşi groful Albert, asistat de tatăl său. De menţionat că, implorând în ungureşte milă pentru soţul său, Zsuza Kiss a fost schilodită în bătaie şi tăiată cu baionetele de echipa de torţionari a adjutantului Polgar.

După două zile de torturi, Ioan Câţ, Iosif Moldovan şi surorile Mihaly au fost duşi duminică, 22 septembrie, pe malul Bălţii Ţaga, puşi să-şi sape singuri groapa şi împuşcaţi.

În bătaie de joc, cei doi ţărani români şi evreicele Rozalia şi Estera au fost îngropaţi împreună, unii peste alţii, sugerând actul sexual, groapa fiind păzită de santinele timp de opt luni pentru ca familiile să nu le ia cadavrele şi să le îngroape potrivit ritului creştin, respectiv mozaic. Era modalitatea prin care o minte bolnavă înţelegea să-şi anunţe cinic ura faţă de popoarele român şi evreu şi faţă de tradiţiile lor.

Genocid la Mureşeni

A doua zi, 23 septembrie, la orele 22, honvezii locotenentului Csordaş au năvălit pe uliţele comunei Mureşenii de Câmpie, trăgând pentru ca lumea să nu iasă din case. I-au ratat pe fostul primar Alexandru Fuia şi pe învăţătorul Petre Gheorghe, care au reuşit să fugă peste graniţă, dar au prins în casă întreaga familie a preotului greco-catolic Andrei Bujor pe care, contele Vass, aşa cum avea să declare martorii la proces “avea supărare…din cauza unui teren de vânătoare şi pentru că vedea în dânsul un mare român”, familie formată din soţia sa Lucreţia, fiica cea mare, Lucia Lucreţia de 24 de ani, licenţiată în litere şi filozofie şi doctorand la Paris, mezina Maria, de 22 de ani, studentă la Cluj şi băiatul Victor de 17 ani, elev la Târgu-Mureş, aflaţi în vacanţă. Aici au fost aduse, în lovituri cu patul puştii, soţia învăţătorului fugar, Natalia Petrea, fiica sa Rodica de 4 ani şi soacra sa Ana Miron, apoi cantorul Ioan Gurzan şi soţia sa Valeria, gravidă în luna a noua. Prima victimă a fost însă unguroaica Juhos Saroltha, de 18 ani, al treilea copil din cei 10 ai familiei Miklos şi Sara Juhos din Palatca Mare, angajată a preotului Andrei Bujor.

În încercarea disperată de a salva viaţa fetiţei de numai 4 ani, Sari a strâns-o la piept, s-a prosternat în faţa locotenentului Csordas cerând clemenţă, dar a fost izbită cu picioarele, tăiată cu baionetele şi în fine mitraliată, gloanţele care au răpus-o ucigând-o şi pe micuţa Rodica. Celelalte 9 victime au fost torturate până la 2 noaptea, apoi împuşcate. Toţi cei 11 au fost îngropaţi în curtea casei preotului, aceasta fiind pusă sub pază. În bătaie de joc, Zimund Gyergely, ofiţerul cu stare civilă, avea să treacă în registrul notarial al primăriei, la rubrica “Decese”, următoarele explicaţii: *“căzut pe câmpul de luptă”* sau *“decedată prin împuşcare . . . cu ocazia unei mişcări şi nesupuneri la ordine!”*

Minunea din Lacu

Ultimele victime de pe lista luiu Albert Vass, ucigaşul de români şi de evrei, Simion Băgăcean şi soţia sa, atacaţi la ora 1^{30} în noaptea de 24/25 septembrie în propria lor casă din satul Lacu, au fost salvate in extremis de recrutul ungur, de 22 de ani, Marton Ferenc, fostul lor coleg de scoală, care s-a strecurat în locuinţă cu doar câteva minute înainte ca aceasta să fie înconjurată, avertizându-i şi ajutându-i să fugă în România.

Totalul victimelor grofului Albert Vass s-a ridicat astfel în Sucutard şi Mureşenii de Câmpie la "doar" 16 torturaţi şi ucişi, nemaipunând la socoteală copilul nenăscut al soţiei cantorului.

Blestemul

Când, după trei zile, groapa comună de la Mureşeni a fost deschisă pentru ca doar trupul Sarolthei să fie trimis în sicriu închis la Palatca, groparii au rămas îngroziţi întrucât nici sexul cadavrelor nu mai putea fi determinat, într-atât era de mutilate. Evenimentul s-a produs deoarece, venit în grabă din Palatca Miklos Juhos a stat trei zile în faţa comandamentului honvezilor rostind unul şi acelaşi blestem: *"Domnule ofiţer, mai am acasă 9 copii . . . veniţi şi împuşcaţi-I pe toţi! Criminalilor! Şi eu sunt ungur, dar în viaţa mea nu am crezut că sunteţi în stare să măcelăriţi oameni nevinovaţi! Pe cei care I-aţi împuşcat I-am cunoscut şi am trăit cu ei ca fraţii! M-aţi împuşcat cea mai frumoasă fata! Să vă bată Dumnezeu . . . criminalilor!"*

Dumnezeu nu i-a bătut, cum nu-i bate nici astăzi, pe cei care neagă faptele! A încercat în zadar şi încă mai încearcă, justiţia umană! Însoţit de tatăl său Endre, Albert Vass a fugit, în octombrie 1944, cu trupele germane în Ungaria. Apoi s-a refugiat în Germania şi, în 1952 în SUA unde, nu din cauza remuşcărilor ci după o viaţă trăită în teama de comandourile evreieşti care-i vânau pe criminalii de război, având mâinile pătate de sângele Rozaliei şi Esterei Mihaly, s-a sinucis în 1998, la vârsta de 90 de ani de supărare că Victor Orban, spre a nu-şi păta imaginea "europeană" i-a refuzat cetăţenia ungară.

Condamnarea

Zeci de martori oculari, români şi unguri, depuseseră mărturie împotriva sa în faţa tribunalului Cluj, în martie 1946. Iar aceasta potrivit dispoziţiilor articolului 14 din Legea nr. 312/1945 hotărâse condamnarea la moarte în contumacie a criminalilor de război: Albert şi EndreVAss, Csordas Gergely lt. Şi lt. Mj. În Regimentul 19 honvezi Nyiregyhaza, în baza articolului 3, aliniatul II şi la 25 de ani de muncă silnică a adjutantului Polgar, în baza articolului 3, aliniatul V, combinat cu articolele 121 şi 123 cod Penal, sentinţe confirmate de Tribunalul Internaţional pentru Crime de Război.

Aceasta este istoria! Şi a nega crimele abominabile ale sadicului grof şaman Albert Vass, este tot una cu a nega Holocaustul din motive politicianiste! Numai că, în 1990, profitând de entuziasmul general postdecembrist şi de bunătatea care, la români merge până la uitare, până la prostie, vechii fascişti şi terorişti, care au comis atrocităţi în Ardealul cedat, s-au trezit la viaţă, iar fantomele s-au întors!

Reîntoarcerea contelui-şaman!

Introdusă pe furiş în ţară, urna cu cenuşa grofului de Ţaga a fost îngropată în parcul castelului Brâncoveneşti din judeţul Mureş. Nu martirilor li s-a făcut dreptate , nu memoria lor a fost cinstită ci, ca o supremă insultă la adresa efortului lumii civilizate de lichidare a manifestărilor fasciste, rasiste, xenofobe şi teroriste, fasciştii cu masca democraţiei pusă pe capul de mort au promovat şi în ţara noastră cultul persoanelor vinovate de săvârşirea unor grave infracţiuni contra omenirii şi păcii. Propus în mai multe localităţi, în campania din februarie 1990, de înlocuire a numelor româneşti cu nume ungureşti, numele criminalului de război Albert Vass, odiosul ucigaş de români şi evrei, a fost dat Şcolii generale din satul Lunca Mureşului, comuna Aluniş, judeţul Mures. Tot aici, preotul reformat Bartha Jozsef I-a ridicat un bust în curtea parohiei. O plăcuţă comemorativă purtându-I numele, a fost pusă pe zidul şcolii din satul Mugeni, judeţul Harghita şi, parcă pentru a dovedi ca forţele Întunericului sunt atotputernice, la 12 august 2001 şi Biserica Romano-Catolică din Reghin, la iniţiativa preotului Benedek Pako a dezvelit în propria-i ogradă, bustul aceluiaşi criminal şi anticreştin conte-şaman Albert Vass!

A venit timpul

Dacă legislaţia de până acum s-a dovedit a fi, în România, prea blândă cu bestiile umane, 13 martie 2002 ne-a adus însă, din fericire, la exact 56 de ani de la condamnarea la moarte în contumacie a asasinului conte-şaman, Ordonanţa de urgenţă nr. 31 care prin Art.1, interzice între altele şi promovarea cultului "persoanele vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii", prin aceasta înţelegându-se potrivit art. 2, alin. C "orice persoană condamnată definitiv de o instanţă judecătorească română sau străină (iar groful Albert Vass corespunde ambelor situaţii) pentru una sau mai multe infracţiuni contra păcii şi omenirii, precum şi orice persoană condamnată de o instanţă penală internaţională pentru crime de război sau crime împotriva umanităţii" (ceea ce este din nou cazul grofului de Ţaga).

A sosit astfel timpul ca vechii fascişti şi complicii lor, persoane fizice sau juridice să plătească, fie şi … post mortem! Iar pe epigonii lor… iată-I avertizaţi! Promovarea cultului criminalului de război Albert Vass, atrage, potrivit ordonanţei 31/2002, Art. 5 combinat cu art. 8

aliniatul C o pedeapsă "cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi" pentru persoanele fizice şi amenzi "de la 25.000.000 la 250. 000.000 lei pentru persoanele juridice vinovate. Prin urmare, odată avertizaţi cei vinovaţi, ca şi factorii de decizie implicaţi din necunoaştere sau prostie, sunt obligaţi, sub pedeapsa legii, să remedieze situaţia prin înlăturarea, la Lunca Mureşului, Mugeni şi Reghin a simbolurilor fasciste care promovează cultul criminalului de război, odiosul ucigaş de români şi evrei şi anticreştinul Albert Vass. Şi se mai impune, în baza amintitei Ordonanţe 31, o serioasă şi extrem de urgentă verificare a tuturor noilor nume de străzi ori instituţii şi a noilor monumente postdecembriste, spre a vedea pe cine ascund în realitate. Altfel ne vom trezi introducând în NATO simboluri fasciste, şi cultul criminalilor de război, ucigaşi de români şi evrei, în fostele teritorii cedate!

Epilog cu papagali politici şi de presă

Acesta a fost mesajul nostru la 22 septembrie 2002 când se împlinea o viaţă de om de la crimele comise de Albert Vass. Mesaj transmis la Radio România Actualităţi în emisiunea (desfiinţată la presiunea fanilor contelui-şaman din CNA) „Istoria cea dintâi carte a unei naţii sau… cine uită nu merită", şi în mai multe publicaţii din Capitală şi din ţară, sub titlul –"Nepedepsitele crime ale contelui-şaman". Justiţia a înţeles! Nu şi "europenii" contrafăcuţi! Ce va aduce viitorul în acest caz, numai Dumnezeu ştie…. Noi, în calitate de cronicar al vremurilor pe care nu le-am dorit dar le trăim, suntem obligaţi însă, de principiu călăuzitor al mesei noastre. "I Iistoria –sine ira et studio", să lăsăm moştenire generaţiilor viitoare, următoarele informaţii:

În contextul procesului de integrare a României în NATO, mizând pe incultura, indolenţa ăi interesul majorităţii "politicienilor" şi "gazetarilor" români, postrevoluţionari, forţele Răului s-au reactivat, încercând să vopsească "albul" în "negru" şi "negru" în "alb"! Concomitent cu reluarea ofensivei neobolşevice împotriva memoriei lui Ion Antonescu, ele au declanşat, cu noul limbaj de lemn "european", o amplă campanie mediatică în favoarea prezentării momentului antiromânesc şi antislav, al Ungariei Mari, de la rad, drept simbol al "Libertăţi" şi "Prieteniei" şi al sceleratului Albert Vass drept victimă a comuniştilor şi figură umanistă de primă mărime a scriitorilor unguri din România. În baza acestei imagini, directoarea Laszlo Emma şi inspectorul şcolar Ferenc Asztalos au ignorat hotărârea Ministrului Educaţiei Naţionale din vara lui 2000 ca scelerata plăcuţă comemorativă să fie dată jos de pe zidul şcolii din Mugeni. Iar astăzi, pe post de avocat, fostul Gheoghe şi actualul Gyorgy Frunda invocă în apărarea "Măcelarului" acceptarea pe teritoriul SUA din 1952, care nu ar fi fost posibilă în cazul unui criminal de război, de parcă americanii nu I-ar fi preluat, în contextul Războiul Rece pe toţi SS-iştii de care aveau nevoie, başca

întreagă organizaţie Gehelen. Asta ca să nu-I mai punem la socoteală pe cei ce le-au înşelat vigilenţa, măsluindu-şi trecutul şi, adesea, identitatea. "Argumentele" reale sunt însă oferite de "pilele" a 3 din cei 6 copii ai lui Albert Vass –unul profes universitar în SUA, altul, Andreas, la Hamburg şi director tehnic al firmei Volkswagen din Wolfsburg şi, în fine, cel mai important, Hubba Vass, general american despre care s-a lansat, la începutul lui 2003, la Bucureşti, zvonul că ar fi comandantul forţelor NATO dislocate în Ungaria şi viitorul comandant al forţelor NATO din Europa de Est. În faţa unei astfel de "pregătiri de artilerie" se mizează pe faptul că pigmeii politici de pe malul Dâmboviţei nu pot decât să cedeze. Pe bani grei, editura "Mentor" (acţionează cu 20%, Marko Bela) din Târgul-Mureş, se pregăteşte să publice în ediţie de lux "Albert Vass – Opere complete".

Dumnezeu să apere România! Speranţa urmaşilor victimelor, români şi evrei, este că "Operele complete" vor cuprinde şi cele 16 morminte ale martirilor de la Sucutard şi Mureşenii de Câmpie! Deja o amplă campanie de presă speculează cu abilitate trecutul de "cavaler Jder" al lui Hubba Vass (Hubba Vass în ţara de adopţie): şef de promoţie la West Point, erou în Vietnam, mare strateg în Războiul din Golf, etc., potrivit "Evenimentului zilei" Nr. 3310/12 martie 2003, care acreditează ideea că cel numit "creierul operaţiunii "Furtună în deşert" " ar fi o fire sensibilă care nu vrea decât restabilirea memoriei tatălui său, scriitorul ungur Albert Vass, nedreptăţit de comunişti pe criterii sociale. Adevăraţi "europeni" în "cazul Antonescu" pe care l-ar fi ponegrit pe nedrept deoarece era…conte! Nimeni nu se întreabă însă de ce , în numele regelui, Legaţiunea Regală a României la Budapesta a protestat în aprilie-mai 1944 pe lângă guvernul ungar (adresele 297/29 aprilie şi 4428/P/22 mai) obţinând anularea hotărâri numirii lui "Albert Vass ca ofiţer de legătură pe lângă Comisia germană de ofiţeri din Braşov". Nimeni nu ia în calcul atitudinea ulterioară, constant şovină şi antiromânească a Contelui Vass, liderul emigraţiei ungare din SUA, patron al editurii "Danubian Press" şi autor a 20 de volume în care nu revendică "drepturi" pentru minoritatea unguresca "asuprită" în România (în care a adus comunismul) ci… Ardealul! Nimeni nu ia în calcul adevărata atmosferă în care a fost crescut generalul ungaro-american Wass… Hubba (nume păgân, primitiv-maghiar, în concordanţă cu opţiunile anticreştine ale lamanului Albert)! Nimeni nu se întreabă în ce scop "contele" "Hubba de Csege" (Adică Ţara domnilor jurnalişti!) şi fratele său Andreas au înfiinţat în 1996 la Fort Myers, Florida "Fundaţia Wass Albert de Czege" şi în 1999 la Reghin, pe Strada Pandurilor, nr.48/B, filiala ei… "transilvană". Nimeni nu îşi pune întrebarea ce urmăreşte lobby-ul unguresc din Congresul american prin impunerea rezervistului Hubba Vass drept comandant al forţelor NATO din Europa de Est! Dimpotrivă, media noastră este gata să contribuie la manipulare, sugerându-ne că ar

trebui să ne mândrim că "românul" Huba Vass, la fel de "român" ca şi criminalul de război "Schiffer" pe care ni-l bagă pe gât aceeaşi presă de tot râsul în toamna lui 2002, şi-ar fi "păstrat cetăţenia română", fiind născut la Cluj în …1941, după declaraţiile unui oarecare Gherman, la fel de dus cu pluta ca toţi purtătorii acestui nume care au vânat popularitatea în ultimii ani! Huba Vass s-a născut în Ungaria horthystă, într-un oraş răpit prin diktatul de la Viena. A fost prin urmare cetăţean ungur, nu român, ca şi părinţii săi care nu mai erau cetăţeni români de la 30 august 1940! Şi a crescut în casa unui criminal de război ungur a cărui ură faţă de creştini şi mozaici, de români în primul rând, dar şi de evrei, s-a manifestat până la moarte! Acesta este "eroul" care va comanda inclusiv armata română? Pentru memoria măcelarului Vass de Ţaga şi visurile demente privind Transilvania, trebuie să ne vărsăm noi sângele în Irak?

Domnilor naivi de peste Ocean, domnilor pseudo-politicieni, domnilor pseudo-analişti politici, pseudo-oameni de cultură şi pseudo-gazetari…În memoria celor 16 victime de la Sucutard şi Mureşenii de Câmpie, aparţinând unor etnii şi religii diferite, răspunsul poporului român nu poate fi decât unul singur –NIET! Sau, ca să ne păstrăm în ton cu vremurile… „IA!" căci *"Iată, vin zilele, zice Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel, şi cu a lui Iuda legământ nou"* (Ieremia. 31,31.)!